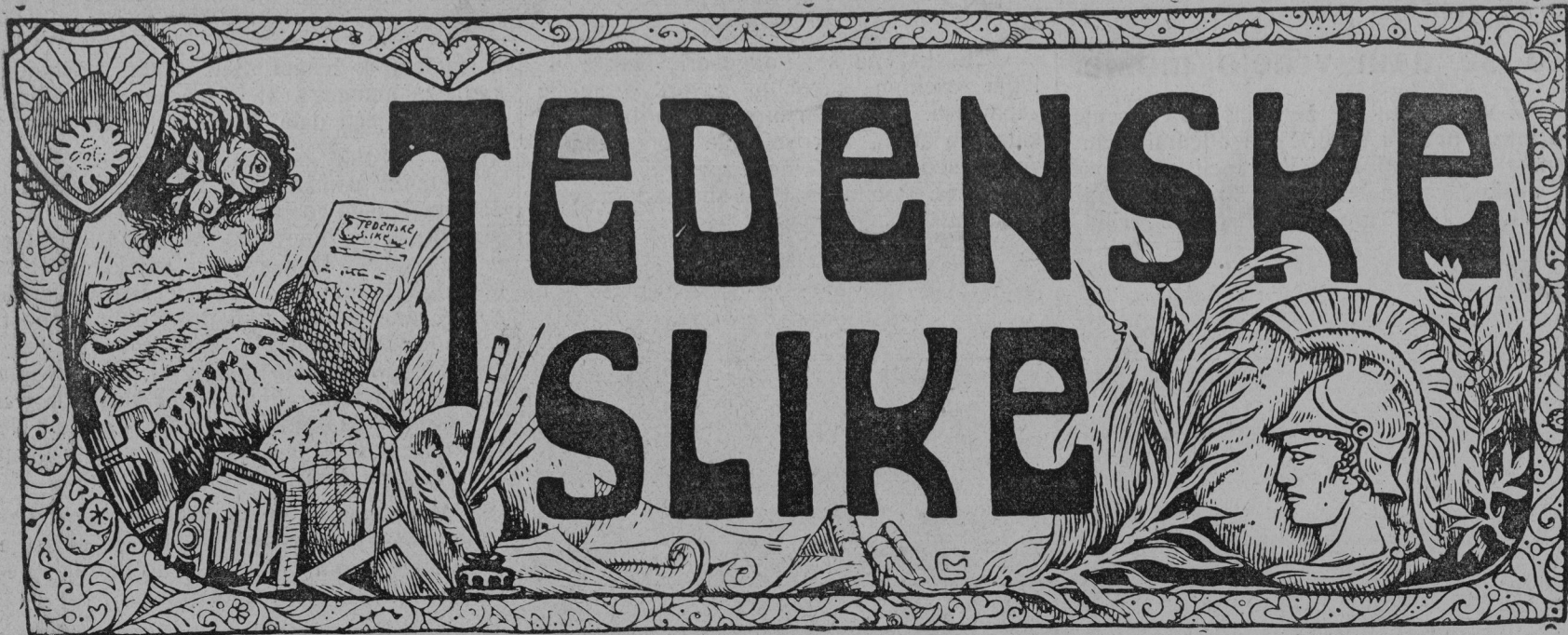

Štev. 26.

V Ljubljani, v sredo 27. junija 1917.

Leto IV.

Deseta laška ofenziva — odbita.

Divizija za divizijo Lahov je naskakovalo naše postojanke. Četa hrabrih naših vojakov odbija za žičnimi ograjami s strojnimi puškami, ročnimi granatami itd. naskok Lahov. Število mrtvih Lahov pred in v žičnih ovirah je veliko.

Ko se nam vrnejo možje.

Z vseh strani se že oglašajo hrepenenje po miru, povsod se pričinja občutiti izmučenost in pomanjkanje. V Franciji in Angliji so poskočile cene živil za 50 do 100 odstotkov, v Italiji grozi zaradi glada revolu-

„E, kaj pa še!“ odgovori vojak z velikim smehom, kakor bi govoril o nečem zabavnem. „V prvem hipu bi morda marsikateri to storil, a k sreči ne more, ker ne ve za sebe ali pa nima pri roki nabitega revolverja. Potem pa je že spet rad na svetu in ne misli na samomor.“

k staršem, k ženam. Šele takrat nastanejo skrbi za mnoge, ki je bil navezan na služek svojega dela. In vendar bodo radi na svetu.

Danes usoda žrtev vojne ni več tako žalostna, nego je bila nekoč, ko država za pohabljenega bojevnika ni imela drugega, nego „lajno“. Danes se za vojaka invalida ne briga le država, kateri je žrtvoval svoje zdrave ude, ampak tudi javna dobrodelnost. Imamo učne tečaje, v katerih se za lažje življenje pripravljajo možje, ki jih je vojna spravila ob roko ali nogo, in službodajalci se obilno oglašajo za uboge junake. Ne bodo torej tudi ti najbolj nesrečni v svoji nesreči zapuščeni.

Mnogemu je vojna vzela možnost, izvrševati še naprej svoj poklic, ki si ga je bil poprej izvolil, mnogi se bo moral „preučiti“, a človek se vsemu privadi.

Zato čaka popolna sreča one, ki se vrnejo na svoja posestva ali k svoji obrti z zdravimi udi in najdejo, da so zveste življenjske družice ves čas njih odsotnosti izpolnjevale svoje dolžnosti pridno in vzdržale obrate v redu, v kolikor je v izvanrednih razmerah sploh bilo mogoče.

Ne morem si predstavljati krasnejšega ganljivejšega svidenja, nego če mož pride k spoznanju, da je ona, katere naloga je bila čuvati rodni krov, svoje dolžnosti izpolnila. Obvarovala ni le časti hiše, ampak tudi življenje svojih otrok, vzdržala obrat v redu, skratka — izvršila ogromno delo, katero bi — za slučaj, da ne bi bilo vojne — nikdar ne bilo poverjeno „slabim rokam“ žene.

Bogme, niti vedeli nismo, kake junakinje so naše žene! So vasi, iz katerih so odšli skoro vsi možje; z ženami so ostali le starci in dečki, in vendar so „pretolkli“ to mučno dobo. Dasi se v časopisih mnogokrat piše, da je ženska slabše bitje, vendar na deželi ni bilo slišati bogvekoliko pritožb, vsled katerih bi se bilo bati — vrnitve moža.

cija, da, celo — glasom poročil berlinskih listov — v Ameriki, komaj je napovedala Nemčija vojno, že težko občutijo posledice za prebivalstvo. V velikih mestih primanjkuje mesa in kruha.

Ali more še dolgo trajati? Svet ves ostali svet, ki se je zaklel proti nam, mora priti do spoznanja, da je vojna že doboje vana. S temi silnimi frontami, ustvarjenimi z moderno silo, se ne da nič opraviti; saj je, kakor čitamo v časopisih, tudi strateški umik Nemcev na francoski fronti le umik v boljše pozicije.

Narodi si oddahnejo in možje se nam vrnejo. Vrnejo se rodbinski očetje k deci, pridejo možje k svojim zapuščenim ženam. Od veselja zakriče matere in očetje, ko zopet po dolgih mesecih, znabiti celo letih, objamejo svoje sinove . . .

Ali si morete predstavljati to veliko veselje in srečo, ki v trenutku povzroči pozabljenje skrbi in truda dolge dobe? Sicer bo marsikje to veselje skaljeno s tem, da prinesejo mnogi iz vojne spomine, ki jih čas ne izbriše, toda . . . človek je čuden tvor in se vsemu privadi.

Če je kdo le malo okusil grozo smrti, šele zna prav ceniti življenje. Mnogokrat hodim mimo vojaške bolnišnice, kjer je večkrat množica ranjencev, ki se pozdravljajo med seboj in z drugimi vojaki.

Če jih gledaš od strani . . . tega z leseno nogo, onega s praznim rokavom suknje ali z obvezano glavo, se ti izvije vzdih o grozotah vojne, trpka beseda ti pride na ustnice in najraje bi se izognil temu pogledu kam v stransko ulico. A premagaš se in greš dalje, in tu slišiš, kaj vojaki med seboj govorijo. In naenkrat, ko z vseh strani čuješ vesel pogovor, včasih celo smeh, ti je malo lažje.

„Če bi jaz izgubil roko ali nogo, bi se rajši ustrelil,“ zasliš za seboj. To je gotovo kak občutljiv meščan, ki skuša na tako čuden način tolažiti vojaka, ki hodi po berglah.

„A jaz bi z eno nogo ne hotel živeti,“ nadaljuje čudni tolažnik.

A tudi vojak smeje ostane pri svoji trditvi.

„Gotovo bi, gospod! Spoznali bi, da človek more biti rad na svetu tudi z jedno nogo. Meni — verujte — se svet ni zdel nikdar tako lep kot sedaj . . .“

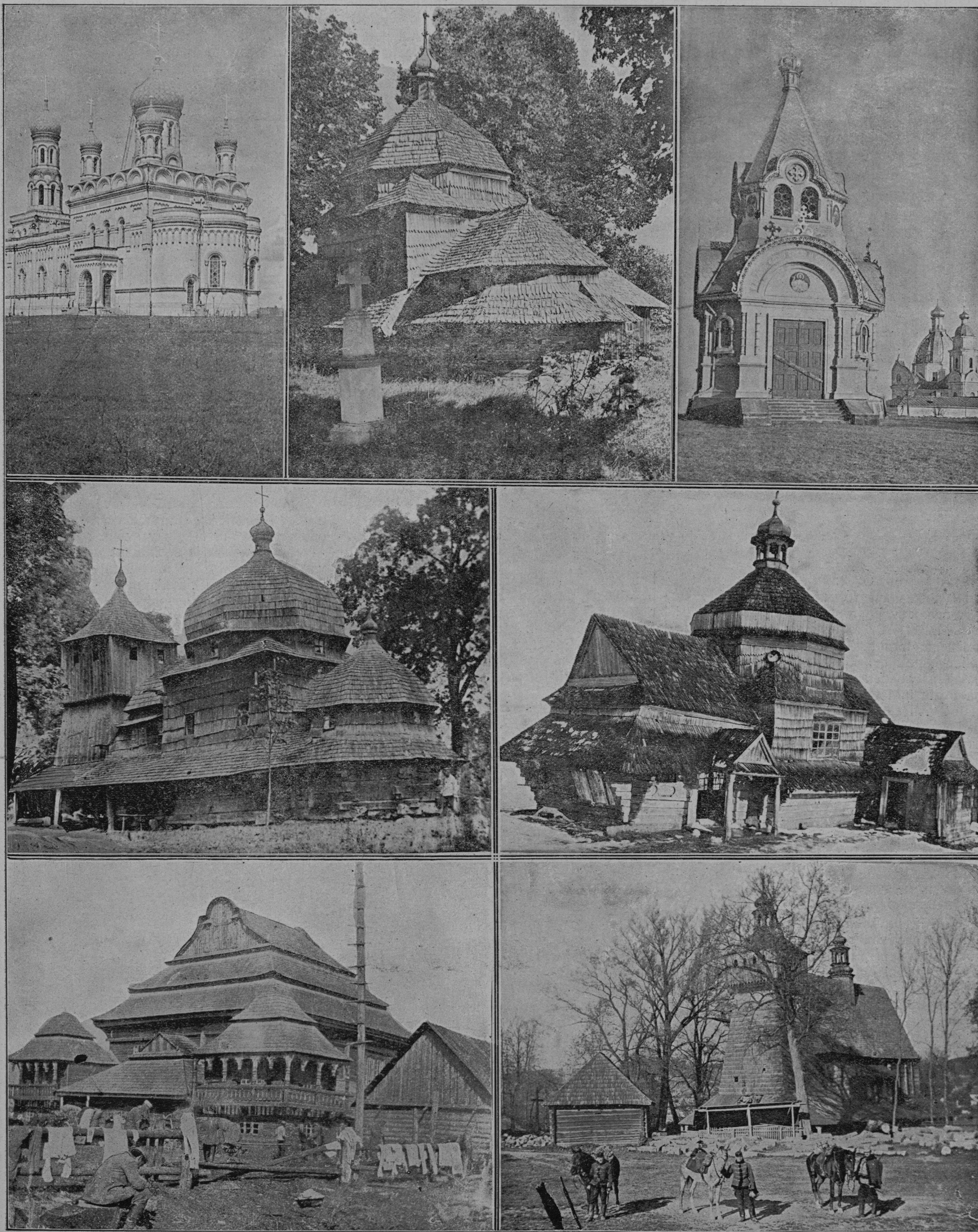

Naš cesar v družbi generalov in štaba v strelskem jarku na soški fronti.

Podobne razgovore slišite na vsak korak in čudite se in se veselite, da morejo ljudje tudi tako biti srečni.

A vsi ti reveži še ne čutijo skrbi in težav novega življenja. Vojaški erar jih pre skrbi vsaj z najpotrebnejšim. Hujše bo, ko jih pošljejo iz bolnišnic k njihovim rodbinam,

Ponekod so pač bili celo uradi prisiljeni, podvzeti korake v obrambo zakonskih pravic odsotnih mož. Žalostni so ti pojavi, a hvala Bogu, da so bili med Slovenci razmeroma vedno le redki. One gospodinje, ki si nimajo v tem oziru niti najmanjšega očitati, lahko jasnih oči gledajo v bodočnost,

Ruska in poljska cerkvena arhitektura. Od leve proti desni: 1. Vojaška kozška pravoslavna cerkev v Holmu, vzor ruske cerkve. 2. Katoliška poljska cerkev na deželi. Cerkev je lesena in krita s škrlji ali deščicami. 3. Ruska kapela. Na desni ruska katedrala v Holmu. 4. Poljska katoliška cerkev blizu Lublina. 5. Poljska katoliška cerkev pri Bučacu v Galiciji. 6. Ruska cerkev v Galabju. 7. Vaška ruska cerkev v kijeviski guberniji.

se lahko ozirajo na cesto, kadar se povrnejo moške, po katerih so v nočeh brez spanja zdihovali.

In deci ne bo trebalo se sramovati za mater, ne bo ji trebalo lagati ali kaj zamolčavati, ampak bode lahko očetu junaško povedala, kako je z materjo vestno delila

Dolžan sem mu to, ker sem ga prvi spravil na kriva pota.“

„Storiti hočem, kar želite,“ je odgovorila v nadi, da je sedaj končan njun pogovor.

„Pravzaprav mi je vseč, da obdrži Nicholas Rodney Towers,“ je dejal potem. „Jaz bi ne znal tako dobro predstavljati ve-

mene usmrtili? Izbijte si take misli iz glave in delajte raje dobro.“

„No, mislim, da ne bom imel dosti prilike, sniti se ž njim. Ostavim namreč kakor hitro mogoče Anglijo. Recite Nicholasu, naj si obdrži z drugim tudi naslov. Jaz se ga itak ne bom nikoli posluževal... In sedaj mi ne preostaja drugega, kakor ločiti se od vas.“

„Ostanite zdravi!“ je rekla Mona mehko in mu segla v roko.

Držal je njeno roko krepko med svojima. Šele ta hip se je zavedla, da jo ta mož strastno ljubi. Ta zavest je vzbudila v njej toplo sočutje, ki se je kazalo tudi na njenem izrazitem obrazu.

„Nocoj ste me imenovali Pavel. Ali se spominjate? Recite mi še enkrat, zadnjikrat tako,“ je prosil tiho. „Nikoli ne pozabim, kaj sem čutil oni trenotek. Ako boste slišali kdaj kaj dobrega o meni, tedaj vedite, da ste to povzročili vi. Do konca mojega življenja bo kraljevala vaša slika v mojem srcu.“

„Ostanite zdravi, Pavel!“ je dejala Mona toplo, ginjena vsled njegove boleti.

„Ostanite zdravi!“ je odgovoril s pridruženim glasom. In nakrat je vzkliknil v strastnem obupu: „Za večno!... O, Mona, obljubite mi, da me ne pozabite in boste prijazno mislili name.“

„Obetam vam, in vsak večer bom molila za vas.“ Moni so solze porosile oči.

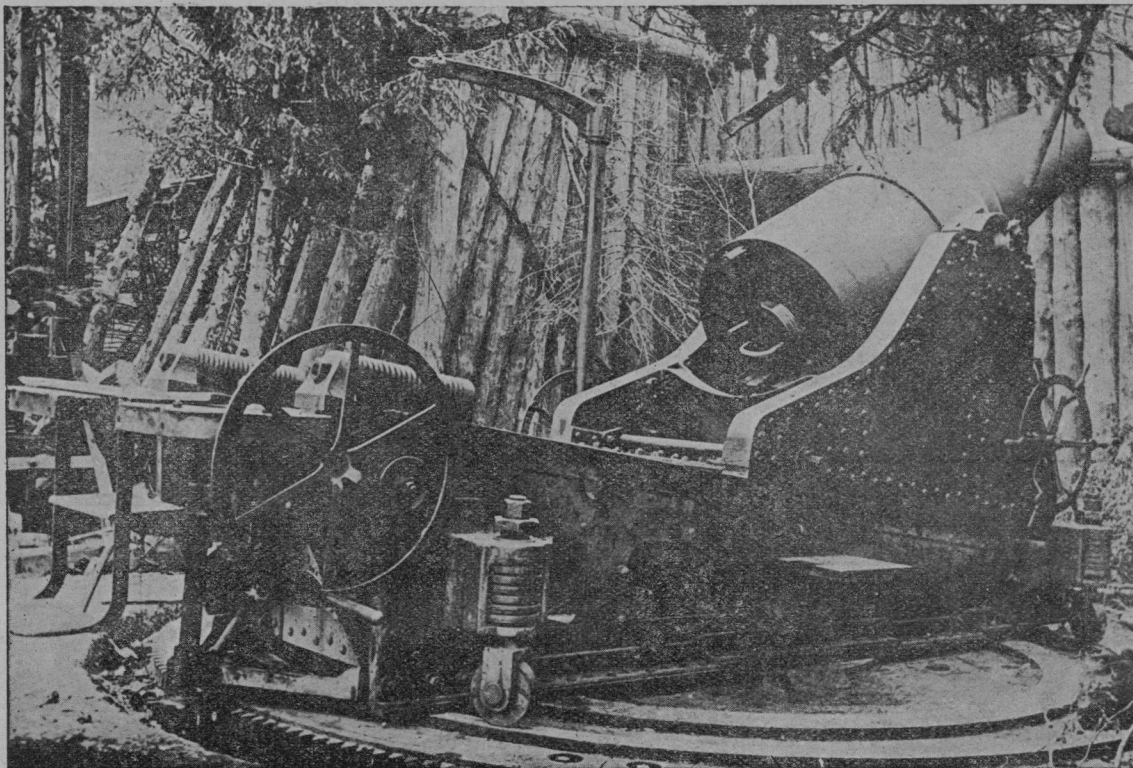
In potem, še en pogled, in kmalu je izginil med drevesi.

Moni je bilo težko pri srcu, a je bila vendar srečna, ker je držala srečo in neodvisnost svojih dragih v svojih rokah.

Na povratku je srečala na vrtu Ridgewaya. Odkril se je in uljudno pozdravil Mona pa mu je rekla hladno:

„Vbodoče vas ne potrebujemo nič več. Vaš novi gospodar, gospod Pavel Rodney vas pričakuje še danes. Glejte, da mu boste zvesteje služili kot nam.“

Mladenič se je kar zgrbil pod njenim pogledom. Prebledel je, a niti poskusil ni

Laška havbica kalibra 28 cm, ki so jo vzeli naši hrabri vojaki na tirolski fronti.

očetove skrbi. O, kako se že veselimo teh dni, ko se nam zopet povrnejo moške, ko se vrnejo k svojim rodbinam, k svojemu delu!

Morda nas loči le še par tednov od srečnega trenotka svidenja. Mar dvomite, mile gospodinje, ki danes, ko z letom prihajajo nova dela, klonete pod težo skrbi, da boste tudi teh par tednov junaško prestale? Ali se vam ne zdi, da bo treba napeti vse lastne sile in pritegniti k delu vse za delo sposobne roke, da iz svojih domačij ustvarite raj, ki bo može, ko se vrnejo, prijetno presenetil?

Beseda „raj“ se seveda ne sme razumeti doslovno, zakaj v današnjih razmerah človek ne sme preveč zahtevati; a z dobro voljo in s smislom za red se da mnogo napraviti. In moške, ki bodo prišli iz „pekla okopov,“ bodo gotovo skromni v svojih zahtevah, in s priprostim sredstvi jim boste napravile popolno srečo.

Torej, na delo! Čas hiti in predno se nadejate, se vam vrnejo moške. Glejte da bodo v vašem naročju, v krogu otrok, v čisti, z ničem onečaščeni domačnosti našli svojo srečo, odpočitek in spremembo po dolgem trpljenju! Zahvala mož, ki vas bodo cenili tem bolj, ko vam padejo v naročje in vas — verne družice — vzljubijo z novo ljubeznijo, bo tudi vam najkrasnejše zadoščenje.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„To je bilo brez dvoma trdo in križno,“ je dejala Mona tiho. Ali medtem, ko je govorila, so njeni prsti krepko oklepali listino, ki naj Nicholasu in ljubeznivo Dorothy zopet osreči.

„Da se vrneva zopet k Ridgewaju, vas prosim kot poslednjo uslugo, da govorite sami ž njim in ga odslovite. Pošljite ga k meni, vzamem ga s seboj v Avstralijo ter mu dam priliko, da začne novo življenje.

likega gospoda kakor on. Tudi za to treba posebnega daru, a jaz ga nimam. Razun tega pa ne gojim nikakega sovraštva do njega.“

„Čemu bi sploh sovražili kogarkoli izmed rodbine Rodneyeve?“

„Vaš mož me je imenoval tatu! Tega nisem pozabil,“ je odvrnil mračno in temno-

Laška havbica kalibra 28 cm, ki so jo vzeli naši hrabri vojaki na tirolski fronti.

rdeč od jeze. „Na to žalitev bom mislil, dokler bom živ. Lahko mu poveste, da bo moral zaradi te besede umreti, če mu stopim kdaj sam nasproti.“

„O, ne, ne!“ je vzkliknila Mona ter se umaknila nazaj. „Zakaj bi gojili čustvo maščevanja v svojem srcu? Ali hočete ž njim tudi

opravičiti se. Lagati pred temi čistimi očmi mu je bilo nemogoče. Hitro se je okrenil in v Rodney Towersu ga niso videli nikdar več.

XXIV.

„Kje pa je ostala Mona?“ je vprašala Doatie.

Lady Lilian Eatonova je prišla popoldne in se zopet odpeljala. Ura je kazala četrta štiri, in Violeta je v knjižnici nalivala čaja.

„Da, res, kje je Mona?“ je vprašal Jack in se ozrl od čaše, ki jo je Violeta pravkar postavila preden.

Geoffreya ter razmišljala: „Ali je zaljubljeni tepček končno vendarle opazil, da ima tudi njegov malik velike hibe?“

Nelly Darling pa je stopil k Geoffreju, mu položil roko na ramo ter dejal:

„Vaša milostiva ne more ničesar storiti, kar bi ne bilo prav.“

Ob fronti na južnem Tirolskem: Razrušeno skladišče.

„Mislim, da vem, zakaj je izginila,“ je odgovoril Nelly, ki je imel na kolače velik tek. „Pripovedoval sem ji, da pride danes k nam ‚estetikarica‘, ki nam bo bržčas predavala o novem cerkvenem zvonu v Carewu. To je izdalo — in utekla je!“

„Tudi jaz postanem vselej tako strašno lačna, če moram poslušati lady Lilian,“ je dejala Doatie sedeča v širokem naslanjaču. „Če bi se tako staroversko ne oblačila in se vedla pametno, bi bila skoraj lepa.“

Toda nihče ji ni pritrnil. Vse je molčalo.

V tem hipu pa je vstopil Geoffrey, ki je bil na dolgem izprehodu, da je mogel mirno razmišljati, kako bo postopal nadalje proti bratrancu. In ožrši se po sobi je vprašal takoj:

„Kje pa je Mona?“

„To moraš pač ti vedeti!“ se je oglašila prvič lady Rodneyeva, ki je doslej le poslušala.

„Če ne pride kmalu, ne dobi čaja,“ je rekla Doatie. „Nelly, nikar tako hitro ne pij!“

„Menda se spet izprehaja,“ je dejala stara lady posmeljivo.

„Tako? Za izprehod je zdaj zanjo že prepozno,“ je odgovoril Geoffrey, ki je mislil na hladni večerni vzduh.

„Da, preveč pozno,“ je pritrdila mati pomembno. „Lepo povedano, zdi se mi popolnoma neprimerno ostajati ob takem času v gozdu, čisto sama . . . to se pravi, če je čisto sama . . .“

Vse je molčalo, in tudi Geoffrey ni odgovoril niti besedice. Morda je bil edini, ki matere ni razumel. Zamislil se je, Nicholas se je igral s svojo verižico in bil videti slabe volje, Jack je prestavil svoj stol k Violeti in se šepetaje jezil na mater, ki ne pusti na Moni niti lasu na miru in Violeta mu je z jedva zadrževano nevoljo odgovorila: „Zares, to je neodpušljivo!“ — le stara lady je radovedno opazovala sina

„Kaj pravite?“ se je zbudil Geoffrey iz svoje zamišljenosti. „Kar bi ne bilo prav? O, gotovo, gotovo. Kar stori Mona, je vselej prav! Toda res bi zdaj že morala biti tu; bojim se, da se prehladi.“

To'ika zaupljivost pa je bila stari lady vendarle preveč; seveda njena sovražnost

tvoj, pač ne more biti nikdar vse, kakor se spodobi . . .“

„Mama, izjavljam ti enkrat za vselej . . .!“ je začel Nicholas razburjen, a že ga je prekinil Geoffrey:

„Jaz sem v svojem zakonu popolnoma zadovoljen, da, — prav popolnoma srečen,“ je odgovoril Geoffrey ponosno. „In tudi občevanju svoje žene s Pavlom čisto nič ne ugovarjam.“

„Čudovito!“ se je namrdnila mati.

„Zakaj pa ne bi smela Mona govoriti z vsakim moškim, če jo to veseli? — Poznam jo do dna duše . . . zaupam ji docela, hvala Bogu . . . toda res, boli me, če jo kritiziraš tako krivično! Mona tega ne zasluži.“

„Popolnoma moje mnenje!“ je izjavil z osornim glasom Nicholas.

„Tudi ne razumem, čemu spravljaš Monino odsotnost v zvezo baš s Pavlom?“ je nadaljeval Geoffrey, ki je ves čas ježno zrl na svojo mater.

„To ti rada povem!“ je vzkliknila ostro, in njene hudobne oči so se posvetile. „Pred dvema urama je izročil Pavlov sluga moji hišni pismo za — tvojo ženo. Ko ga je prečitala, je vzela takoj klobuk in plašč ter je odšla v — gozd! Tu imaš dvoje dejstev: premisli ju in razumi! Če nočeš ali ne moreš, pa si večji bedak ali trmoglavac, kakor bi človek sploh mogel slutiti.“

Vsi prisotni so trepetali: ladyno sovražstvo je izbruhnilo kakor vulkan, in njena spletkarica je dospela do vrhunca. Niti ziniti se ni upal nihče. Mučni molk pa je končno pretrgal tresoči se glasek male Dorothy, ki je vprašala:

„Ljuba lady . . . ali pa ste res prepričani, da je poslal pismo Pa . . . tisti . . .?“

„Popolnoma prepričana!“ ji je odgovorila bodoča tašča. „Brez dokazov in vzrokov jaz sploh ničesar ne trdim!“

Na splošno začudenje se ni Geoffrey niti razžalostil, niti razkačil, niti razburil, da,

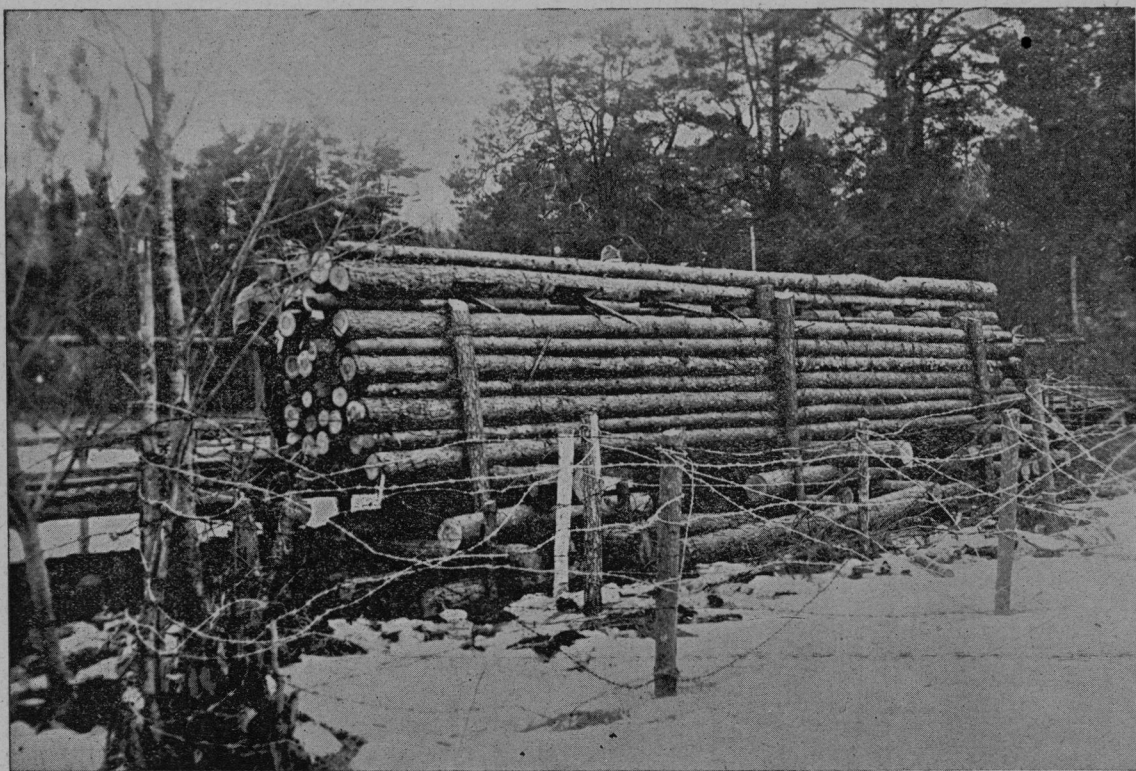

Laški vojni ujetniki s soške fronte.

proti snahi je bila tako velika, da je že sama verjela vse, kar je trdila o mladi ženi.

„Čisto slep si menda,“ je dejala ogorčena. No, da, končno — saj je tudi najbolje, da se delaš takega! Toda nam vsem se zdi njeno občevanje s Pavlom zelo netaktno . . . Ali seveda, pri takih zakonih, kakoršen je

niti odgovoril ni ničesar, a tudi njegov obraz ni kazal več niti presenečenja niti ogorčenja, nasprotno, na njegovem obrazu je zamigljala nasmeh in izraz zadovoljstva. Položil je svoje roke na hrbet in šel k oknu ter se zazrl venkaj v mrak. In naenkrat je začel tiho požvižgovati priljubljeno pesemco. Vsi

S hlodi in žicami zagrajena cesta na tirolski fronti. Za hlodi s strelskimi okenci so naši vojaki.

so strmeli, a že se je okrenil ter dejal skoro veselo:

„Torej Pavel ji je poslal pismo? . . . In ona je takoj odšla? . . . O, o, to je jako važno. Rodney ne pisari brez tehtnega povoda . . .“ Ali je mogoče, da bi se Avstalec pogajal z Mono zaradi testamenta? je premišljal zase. In spomnil se je, da je Moni obljubil molčati o prizoru, ki se je vršil v knjižnici med njo in Pavlom. Zato ni sedaj povedal ničesar več, nego je le ponovil:

„Ta sestanek bi bil zelo pomenljiv!“

(Dalje prih.)

Nekaj zakonov moči in lepote.

(Angleško spisal Prentice Mulford.)

(Glej štev. 21.)

(Dalje.)

Klic mnogih je spočetka vedno šepet. Molitev — želja — prošnja mas je vedno šele skrivno šepetanje. Prvi se komaj drzne

Betoniran zakop naših čet na tirolski fronti.

Sesljan (Sistiana) ob Adriji v komenskem okraju, priljubljeno kapališče, žrtev laških letalcev.

zašepetati sosedu v uho — sram ga je, da bi se osmešil! Ampak to le leži globoko utemeljeno v preizkušnji: Vsaka želja, mišljena ali izražena, postavi zaželeno bliže, in sicer v razmerju k intenzivnosti želje in rastočega števila želečih; ti vodijo duševne funkcije na določena pota; s tem jamejo premikati ono molčečo silo volje, ki, še vedno neopažena od šolske modrosti, pomore željenemu do oblike Tako so se milijoni na tihem želeli hitrejših prometnih sredstev — in para in elektrika ste stopili v službo. Kmalu bo drugo vpraševanje in željenje zahtevalo odgovora in izpolnitve — notranje vpraševanje — notranje željenje; in v teh prvih poskusih približati želje, ki se nam vidijo vizije, resničnosti, bo polno zmot in pogrškov in napak, kakor je bilo v začetku naših tehničnih pridobitev polno železniških nesreč, eksplozij kotlov itd.

»Dvoje vrst je naša starost. — Starost našega telesa in starost naše duševnosti. Ta je po neštetih telesih in življenjskih oblikah v milijonih let dozorela do stopinje svoje sedanje zavestnosti in mnogo mladih teles je ponosila liki oblačila. In kar nazivamo „smrt“, je samo nesposobnost ohraniti obleko

naše telesnosti, naše telo iz vitalnih elementov vedno znova regenerirati. Čim starejša, čim dozorelejša duševnost, tem sposobnejša postane, da obvlada telo — da ga snuje po svoji volji. To spiritualno silo nam je moč uporabiti, da postanemo lepi, zdravi in močni in drugim priljubljeni. Po tisti sili moremo, nezavedno, postati grdi, bolni, slabi in odurni; vsaj za to edino življenje; kajti končno se mora vse resorbirati v višje oblike, ako stremi evolucija po pofinjenosti in izpopolnitvi.

Ta magična sila so naše misli. In, četudi očem nevidne so vendar prav tako istinite kakor cvetica, drevo in sad.

Misli gneto neprestano naše mišičevje po ritmu kretnje, ki izvira iz bistva značaja.

Kdor je odločen, ima drugačen korak nego tisti, ki se obotavlja Neodločen človek ima oprezujočo gesto, kretnjo in način, kadar govori in rabi svoje telo, ki z dolgotrajnim ponavljanjem napravi isto telo neokretno, brezoblično in nepristopno. Udje so podobni črkam v pismu, ki, pisano v hlastnem in negotovem razpoloženju, nudi razblinjeno, pogrškov polno pisavo, dočim halkyonsko

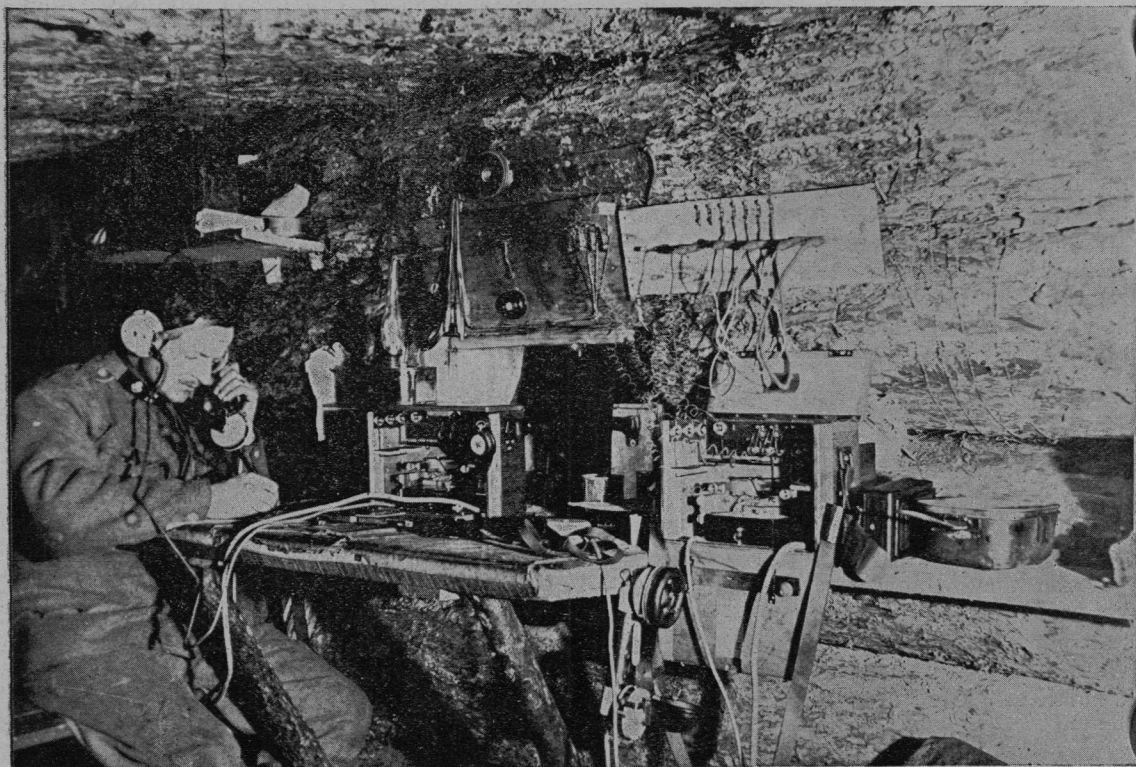
razpoloženje — the sirene mood — oblikuje krasno izlikane stavke in harmonične pismenke.

Slednji dan se stiliziramo v novo fazo bitja, se vmislamo v drug imaginaren značaj — — — gospodujoča uloga, ki jo najčešče igramo, daje telesu — maski te uloge — svojo vladajočo linijo.

Kdor je navajen večji del svojega življenja jadikovati, biti slabe volje, tožeti nad sabo slaviti orgije svoje zlovoljnosti, si zastruplja kri, uničuje poteze svojega lica in si brez rešitve pokvari svojo polt, ker se je v nevidnem laboratoriju duha ustvaril neviden in strupen agens, — misel, ki, stopivša v akcijo, to se pravi: mišljena, privlači po neizogibnem zakonu vse, kar je v obližju nji sličnega! Predajati se razdraženemu in potrtemu razpoloženju pomenja isto kot odpreti duri miselnemu fluidu slednjega razdraženega in potrtega človeka v celem mestu, pomenja napolniti svoj veliki magnet, duha, s kvarnimi uničujočimi toki in postaviti mentalno baterijo z vsemi toki slične vrste v kontakt! Kdor misli na tatvino in umor, pride na ta način v spirituelni raport z vsakim tatom in morilcem na vsej zemlji!

Podzemeljski rovi in kaverne v — — — na Krasu. Vhodi so zgrajeni s kamnja in vreč s peskom.

Telefonska centrala v podzemeljski pisarni: Telefonist sprejema in oddaja povelja.

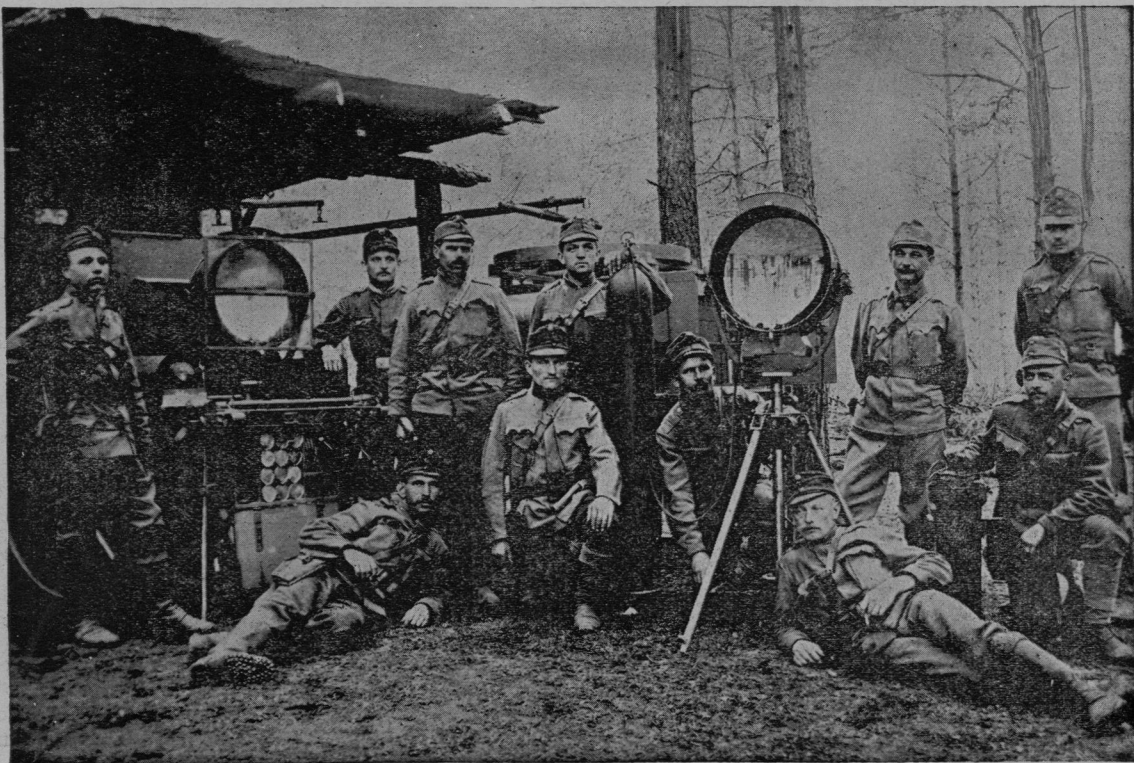
Dyspepsija*) je manj posledica hrane same, kot razpoloženja, v kateri navadno uživaš svojo hrano! Najbolj zdravi kruh, ki ga ješ z grenkobo, ti učinkuje na kri kot strup. Če sede vsi krog družinske mize molče s tistim resigniranim in prisiljenim licem, ki hoče reči: „No, to je pač treba tudi prestati,“ in se hišni gospodar zagrebe v skrbi svojih opravkov ali v svoj časnik in vse umore in samomore in tatvine in ulome in škandale zadnjih štiriindvajset ur požira vase, dočim kraljica doma čemerna razmišlja svoje gospodinjske neprilike — potem se ob tej mizi prakticira hkrati z jedili element jeze in zlovoljnosti in morbidnosti v vsak posamičen organizem, kar se javi prejalislej v kakršnikoli dyspepsiji — — — od tega konca mize do drugega, brez izjeme, v čarobni kontinuiteti! — — — Ako je vladajoči izraz na obraz pačenje, potem se pačijo tudi misli, za tem čelom. Ako so koti ust potegnjeni navzdol, so tudi misli, ki oblikujejo in obvladujejo ta usta, mrke in viseče navzdol. — — — Obraz je najvernejše

*) slabo prebavljanje. (Op. prev.)

zrcalo duševnosti, vsled tega nobena stvar ne presega na ceni prvega vtiska. — — —

Razpoloženje hlastnosti, ki izvira iz slabe navade, da bi telo miselno prehiteli, nam upogiba rameni naprej. Imenitniku, ki samega sebe nadvladuje, se nikoli ne „mudi“, on koncentrira svojo voljo, svojo moč, svoj intelekt edinole na smoter, za kojega rabi telo, svoj duševni inštrument, v tem enem trenutku; tako postane navajen gospodovati nad seboj in biti v sleherni svoji gesti graciozen, ker je njegov duh v absolutni in neovirani posesti njegovih udov, — — — ne pa milje vstran, nepokojno hlastajoč in skrbeč za dalnje reči, ki se imajo šele čez ure ali dneve zgoditi. — — —

Kdor želi, da mu spremenimo naslov, naj poleg novega navede tudi stari naslov, da ga vemo črtati. Zlasti pa*prosimo, da navede število, ki ga ima vsakdo pri naslovu; s tem nam znatno olajša delo.

Naš oddelek s 45 cm reflektorji, s katerimi ponoči razsvetljujejo sovražnikove postojanke.

S Krasa: Vojaki delajo za fronto lepo široko cesto.

Vabilo na naročbo.

Vse p. n. naročnike, katerim poteče 1. julija t. l. naročnina, uljudno prosimo, da jo naj takoj obnovijo.

Ker so se vse tiskarske potrebščine, zlasti pa papir, klišaji, barva itd. **silno podražile**, so nemški, češki in hrvatski ilustrirani listi že meseca marca t. l. povišali naročnino. Mi takrat nismo povišali naročnine temveč smo trpeli, dokler se je dalo, a dalje žal nikakor ne moremo. Prisiljeni smo povišati naročnino letno za 3 K tako da stanejo odslej Tedenske Slike vseletno 15 K, polletno 7-50 K, četrletno 3-80 K, mesečno 1-30 K in posamezne številke v razprodajah po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih po 30 vinarjev izvod.

P. n. naročniki, ki obnovijo od 1. julija naprej naročnino, naj blagovolijo upoštevati te nove cene; oni naročniki pa, ki imajo plačano naročnino za delj časa, kakor samo do 1. julija t. l., naj blagovolijo po priloženi položnici vposlati **razliko** naročnine. **Priložili smo tej številki vsem naročnikom poštne položnice.** Trudili smo se, da je bil list vedno zanimiv, priobčevali smo obilo slik in mnogo raznovrstnega čtiva ter se bomo trudili tudi v bodoče, da bo list še bolj zanimiv, še boljši, kakor je bil dosedaj. Prosimo pa, podpi-rajte nas, ostanite nam zvesti vsi dose-danji naročniki ter pridobivajte še novih naročnikov. Čim več bo naročnikov, tem bolj bo lahko list!

Roman „Snaha“ bo kmalu končan in potem začnemo priobčevati **nov veleza-nimiv, zelo napeto pisan roman, ki se godi deloma med Slovenci tukaj v Ev-ropi in v Ameriki.** — Poleg romana bomo pa priobčevali tudi obilo zanimivih razno-vrstnih člankov, črtic, povesti itd.

Razširjajte „Tedenske Slike“, zahtevajte jih povsod in pridobivajte novih naročnikov!

Vizitke

elegantne in poceni natisne tiskarna
Drag. Hribarja v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 9.

Martinici.

Grofi Martinici imajo v češki zgodovini slabo ime, en sam je ostal mož značajan, načel jeklenih, neomajen, o vseh drugih trdi historija, da so postali renegati.

Znano je, da so si pridobili protestantje 16. in 17. veka za človeško kulturo velikih zaslug. Na Nemškem so ustanovili novo nemško slovstvo in tudi med Slovani so bili protestantje povsod ustanovniki narodne literature.

Verski nestrpneži so nahujskali proti protestantom cesarje Maksa II., Rudolfa II. in Matijo, da so začeli nove gonje proti njim. Namesto da bi jih pridobili z ljubeznijo in pravičnostjo, so nastopili proti njim z ognjem in mečem.

Zaradi verskih razprtij je izbruhnila — kakor že prej na Ogrskem — revolucija tudi na Češkem. Cesar Matija, ki mu je vodil vso politiko nemški dunajski škof, kardinal Klesl, je že nekaj let pripravljaj vojno

proti češkim protestantom. Ker pa je Matija zbolel, je prevzel nalogo takrat še nadvojvoda Ferdinand Notranjeavstrijski.

Ta je zatrl protestantizem že na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem. Dobil je naslov češkega kralja.

Kralj Ferdinand je torej uporabil vsa sredstva tudi na Češkem, kjer so imeli protestantje že veliko literaturo ter je bila tudi večina ljudstva protestantovske vere. Vzel je protestantom odlične državne službe, uničil avtonomijo Prage, dal rušiti cerkve in pokopališča protestantov, zato pa je ustanavljal jezuitske in kapucinske kloštre.

Desna roka Ferdinandova je bil grof Jaroslav Martinic, kralj. namestnik, bivši visok dvornik, vitez zlatega runa in silno nestrpen renegat. Dasi po krvi Čeh, je podpiral siloma vse nemško ter zatiral kruto vse češko. Čehi so se pritožili pri kralju Ferdinandu, a ta jih je osorno zavrnil, odklonil vse njih prošnje ter jim celo prepo-vedal še nadalje pritoževati se. Zagrozil jim je, da jih kaznuje z občutnejšimi globami, če ne molče in se brez ugovora ne pokore Martinicu.

Toda Čehi se niso zbal. Kljub prepo-vedi so se koncem maja 1618. protestantje drugič sešli v Pragi. Na predlog svojega voditelja nemškega grofa Matije Thurna so sklenili, prirediti impozantno demonstracijo ter če ni drugače, odstraniti kraljeve namest-nike. Oboroženi protestantje so 23. maja vdrli v kraljevi grad na Hradčanih v Pragi. V takozvani deželni dvorani so našli kralje-vega namestnika grofa Jaroslava Martinica in Viljema pl. Slavato v družbi tajnika Filipa Fabricija. Zahtevali so, da se preganjanje protestantov ustavi ter se jim dovoli popolna verska svoboda. Ker se kralj. namestnika nista udala, so vse tri zgrabili ter pometali skozi okno. Padli so 18 m globoko, a pri-leteli so k svoji sreči na gnojišče. Slavata se je le neznatno ranil, ostala dva pa le malo pobila, a vsi trije so ostali zdravi in nepoškodovani.

Ta dogodek pa je bil začetek vojne proti Čehom in uvod najdaljše vojne, ki je trajala potem celih 30 let!

Na stolu avstrijskega ministrskega pred-sednika je sedel zopet — grof Martinic. Kakor njegov praded ni hotel priznati verske enakopravnosti in svobode, tako tudi

Naši vojaki z maskami proti strupenim plinom okoli strojne puške v zakupu.

Periskop na topu na soški fronti. S periskopom se določa natančno točka, kamor pade granata.

današnji grof Clam Martinic noče priznati narodne enakopravnosti in svobode.

Toda zgodovina uči, da se napredek in svoboda ne dasta zavzeti. Vojna nas je naučila ne le trpeti in umirati, nego tudi zahtevati in zmagovati. Vsi narodi zahtevajo enakopravnost, svobodo, neodvisnost od tujstva. In dosežejo jih, čeprav se upirajo Martinic & Comp!

Češki polki v obrambi slovenske domovine.

Gotovo najbolj sovražen narod v naši državi je češki. Kaj vse so pisarili razni zagrizeni nemški in madžarski časopisi proti Čehom, je nezaslišano. A tudi proti češkemu vojaštvu so širili nesramne laži.

Gotovo so Čehi kot celota danes v avstrijski državi najbolj izobražen narod. Čehi imajo največ šol in najmanj analfabetov; češka kraljevina je najbolj bogata. To vzbuja zavist in sovraštvo. Ker je Čeh štedljiv, silno marljiv, podjeten in samozavesten, ga tudi nekateri Slovani ne marajo. Rado se očita Čehom, da so „slovanski židje“, da so sebični in da izpodrivajo povsod domačine. Toda tako govore le ljudje, ki žele brez resnega dela dobro živeti, ki se zaradi svoje lenobe in nesposobnosti boje češke konkurence, ki nimajo smisla za svobodno tekmo na vseh kulturnih poljih.

Čehi so v državnem zboru glavna opora Jugosloyanov, a tudi na soški fronti so pokazali Čehi, da še ploye po njih žilah stara kri junaških Husitov. Čeh je rojen vojak in, kadar hoče, je junak brez primere. Take so se pokazali Čehi zdaj tudi v obrambi domovine svojih bratov Slovencev.

Nemški „Prager Tagblatt“, ki je vse prej kot Čehom naklonjen, je pisal te dni:

„Že iz oficijalnih poročil je znano, kako odlično se je branila naša češka pehota proti neštevilnim laškim naskokom. Na kraški gornji planini je podala skupina čeških polkov najkrasnejše dokaze naravnost nezaslišane pogumnosti in vztrajnosti. Na lastne oči sem videl naskok hrabrega benešovskega polka št. 102 in budjejoviških junakov polka št. 91, ki je pognal Lahe, vzlic njihovi silni premoči iz najsprejnejših za-

kopov, v katerih se je vgnedil, in videl sem, kako so jih zagnali z največjimi izgubami za sovraga Čini korenjaških čeških polkov št. 21, 98, 91, 102 in 11 bodo zapisani v zgodovini desete soške bitke zares z zlatimi črkami. Ne le v odbijanju sovražnih vojsk, nego tudi v protinaskokih so znali naši junaki premagati in prekrizati sovražne namene. 21. pešpolk se je boril pri Hudem logu proti osemkrat večji laški sili. Tamkajšnja naša postojanka je bila od Lahov od treh strani obkoljena in besno obstreljevana. Dva dni so se borili vrli Časlavci proti Lahom. Bili so od svoje armade popolnoma odrezani, a vzlic temu so se branili brez oddiha ter svojih pozicij niso zapustili. Sovražnik se je zaman trudil ter je brezupno naskakoval vedno znova, da bi 21. pešpolk zmlel, — brezuspešno! Šele, ko je dospelo naravnost od armadnega poveljstva povelje, naj se iz nevzdržljive po-

zicije umaknejo in izprazniyo svoja mesta ter naj zavzamejo nove postojanke okoli 1 km nazaj, tedaj so se hrabri junaki presekali skozi sovražnikove linije ter se tako rešili zajetja. Na Goriškem je bilo zlasti občudovati junaške čine praškega domobranskega pešpolka št. 28, ki se je boril z neverjetno bravuro. Že v prejšnjih bojih se je eden bataljon tega polka odlikoval uprav sijajno, zdaj pa je ves polk vrgel Lahe daleč nazaj.

Visok general je dejal: „Češki polki imajo zasluge, da se je obrnila vojna sreča na našo stran ter so prav izdatno pripomogli k naši zmagi!“

General Borojević pa je brzojavil češkim poslancem: „Srečen sem, da Vam morem javiti, da so se češki polki bili vzorno in da so doprinesli vrsto junaških činov!“

Tako so torej Slovenci tudi Čehom — kakor Dalmatincem in drugim Hrvatom — dolžni posebno zahvalo. Naši bratje so umirali, krvaveli in zmagovali za našo domovino, ki je tudi njihova! Ne pozabimo tega nikoli! — Slava češkim bratom!

Razne vesti.

Na Ogrskem in pri nas. V Budapešti je prišel justični minister dne 19. t. m. na sejo odbora časnikarskega društva in je tam izjavil, da se spremeni tiskovni zakon, čim nastopijo normalne razmere. Tudi porotna sodišča se obnove popolnoma. Že sedaj pa zagotavlja minister, da je konec vseh korakov, ki so bili odrejeni pod krinko vojaških interesov.

Kdo gospodari. Valter Ratheau v Berlinu, izmed najvplivnejših denarnih možakarjev v Nemčiji, je rekel, da je vse nemško gospodarstvo v rokah kakih tisoč ljudi, ki nad vsem vladajo in gospodujejo. Po njegovem mnenju tudi ni drugače na Ogrskem, tam gospodari kak tucat oseb nad vsem narodnim gospodarstvom.

Praščiči so izginili. V Nemčiji so tudi popisali praščiče kakor pri nas. Prehranjevalni urad nemškega državnega zbora je pa dognal, da je izven onih praščičev, ki so jih poklali javni klavci in prebivalci za lastno porabo, izginilo tri milijone praščičev brez vsake sledi.

Lublin, glavno mesto od avstro-ogrskih čet osvojenega poljskega ozemlja, zdaj sedež avstrijskega generalnega gubernatorja.

Maloruska vasica v Bukovini, tik katere so bili naši boji. Spredaj vojaški grobovi s križi.

Z Dunaja poročajo, da bo sestavljena koalicijska vlada, v kateri bodo zastopani nemški nacionalci, krščanski socialci, Jugoslovani in Poljaki. Za Čehe ni gotovo.

Med ali sladkor. O sladkorju je razširjena vera, da je sladkor jako redilen. Nasprotno pa velja zlasti med kmetiškim prebivalstvom prepričanje, da je med redilen in zdravilen zlasti za slabokrvne osebe. To potrjuje tudi znanost. Čebelin med je lahko prebaven in ima več koristnih snovi v sebi kakor sladkor. Med ima poleg sladkorja še mineralne snovi: železo, magnezijo, apno, fosfor, žveplo, silicij, lug, klorov natrij (pol) in mangan. Sladkor vseh teh sestavin nima; ima le vodik, oglje in kisik. Zato je pa med bolj priporočljiv nego sladkor za stare ljudi, za otroke in za vse slabotne in slabokrvne ljudi.

Velika eksplozija na Steinfeldu pri Dunaju. (Kor. ur.) V nedeljo, 17. junija, ob pol 3. zjutraj se je zgodila pri artiljerijskem depotu Wöllersdorf pri Steinfeldu eksplozija skladišča za smodnik, ki je pozneje uničila še dva objekta. Ubitih je bilo 6 oseb. Ranjenih je bilo večinoma po drobcih stekla, kakih 300 oseb lahko in kakih 30 oseb težko. Eksplozija se ni zgodila v kaki tovarni in je že s tem izključena možnost o večjem številu ponesrečencev. Na Dunaju so bile razširjene pretirane vesti o eksploziji. Med šestimi ubitimi so tri straže. Ostali ponesrečenci so bili vsled slučajev ubiti v nekoliko oddaljenih barakah pri Stiegersdorfu in sicer dva vojaka vsled porušanja zidu in zračnega pritiska in en vojak, ki ga je ubil od daleč priletel kos razstreliva. Po eksploziji je porušenih troje skladišč, dve za smodnik in eno za ročne granate. Z vso energijo izvedene poizvedbe glede vzroka kažejo, da ni prav nobenega vzroka misliti na zločin. Najbrž je nastala eksplozija vsled samorazkrojbe zavojevanih ročnih granat v dolgem času vročine.

Moka iz lipovega in bukovega listja je bolj redilna nego ječmenova ter ima štirikrat toliko tolišče v sebi kakor ona. Tako pravita berlinska kemika Branke. Vsako leto bi lahko pridelali 500.000 ton take moke, kaj ne, zlata doba prihaja!

Cene za seno in slamo. Nakupne cene za seno in slamo, po katerih morajo deželni uradi za krmo plačevati, znašajo pri skednju:

Seno vseh vrst: Travnisko seno: otava, deteljno seno vseh vrst, mešano seno 17 K; slama: zmlačena žitna slama 10 K, za vse druge vrste žitne slame, včevši od graha in grahorja, ne pa trševina, 8 K, za fižolovino lečno, makovo slamo itd. in trševino 6 K. Če je seno in slama stisnjena, znaša domik 1 K 60 v pri meterskem stotu. Za vožnjo sena in slame od skednja ali senišča do oddajnega mesta (stiskalnica, železniška postaja) ali do prejemnika se sme računati pri oddaljenosti do 5 kilometrov 1 K, do 10 kilometrov 2 K poplačila za metrski stot.

Kdo gospodari. Valter Ratheau, v Berlinu, izmed najvplivnejših denarnih možakarjev v Nemčiji, je rekel, da je vse nemško gospodarstvo v rokah kakih tisoč ljudi, ki nad vsem vladajo in gospodujejo. Po njegovem mnenju tudi ni drugače na Ogrskem, tam gospodari kak tučat oseb nad vsem narodnim gospodarstvom.

Poravnajte naročnino!

(Kdor že) pri najmanjšem prehlajenju kašlja, bode občutil vsakdanje izmivanje ust in žrela kot posebno blagodejno, ako rabi v to Fellerjev rastlinski esenčni fluid z znamko „Elsa“ fluid. Ta oživlja krvno cirkulacijo v nežnih kožicah žrela in vratu in ju s tem napravi odpornejša zoper vplive mraza. Fellerjev rastlinski fluid ima nadalje antiseptični učinek in uniči pri dihanju v žrelo prihajajoče bolezenske kali. Negovanje ust in žrela s Fellerjevim „Elsa“ fluidom je torej potreba za lahko h kašlju nagnene osebe. Med več kot 100.000 zahvalnimi pismi najdemo take, ki se ozirajo na izborni vpliv tega dobrega domačega sredstva pri kašlju itd. Predvojne cene. 12 steklenic „Elsa“ fluida stane franko 6 K. Naroči se direktno pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280. (Hrvatsko). Istotako naroči se tam apetit pospešujoče želodčno sredstvo Fellerjevo mlo odvajajoče Rhabarbara-krogeljice z znamko „Elsa“-krogeljice, 6 škatlic franko 4 K 40 h. Idealno odvajalno sredstvo, ki je zamorejo jemati brez pomisleka ravno tako žene, možje, kakor otroci; ne škodujejo, so vedno zanesljive in imajo vsacega, kdor poskusi, za pristaša. Oba domača sredstva naj bi se nahajala vedno pri domu. (et)

„Morana“

Ženitna ponudba.

Agent, izseljenec iz južne Avstrije, katolik v srednjih letih, samec, vojaščine oproščen, si želi dopisovati v svrhu skorajšnje ženitve s katoliškim dekletom ali z mlado vdovo. Kmečka hči z dežele zaželjena. Znanje jezikov ni potrebno. Naj se oglase samo take, ki bi ostale nekaj let na Nemškem.

Ponudbe direktno na A. Gruden, Schwerin i/M. Werderstrasse 25. II.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „Ria balzam“ odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1'75, 3 lončki K 4'50, 6 lončkov K 7'50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) 1 poštni predal 12/309 (Ogrsko).

Najlepše darilo za ranjene vojake in druge

je knjiga:

Florijan (Cvetko) Golar:
KMEČKE POVESTI

Knjiga vsebuje: 1.) Lovec Klemen. — 2.) Lenčica in zmaj. — 3.) O hudem kovaču. — 4.) Pastirska ljubezen. — 5.) Katrica in hudič. — 6.) V leščevju. — 7.) Dve nevesti.

Elegantno vezana stane K 3'50
Razpošilja upravništvo
„TEDENSKIH SLIK“ v Ljubljani,
Franciška ulica 10/1.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj! - Naročite takoj!

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hramam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222
pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra-
stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K.
Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za
rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zado-**
stuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

MESEČNIK ZA
KNJIŽEVNOST
UMETNOST
IN PROSVETO

XV. letnik

priobčuje pesmi, romane, novele,
povesti in razprave **najboljših**
slovenskih pesnikov, pisateljev
in znanstvenikov.

Vsaka številka „SLOVANA“ ima po 1 do 2
eno- in večbarvni umetniški prilogi, repro-
dukcije del najboljših slikarjev oziroma
kiparjev ter portrete pisateljev in umetnikov.

Naročnina za „SLOVANA“ znaša za vse leto 12 K,
pol leta 6 K, za dijake vse leto 10 K, za pol leta
5 K. Naročite „SLOVANA“ takoj!

Naslov: „SLOVAN“ - Ljubljana, Dunajska cesta 9.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3

je imela koncem leta 1916 vlog K 55,000.000.—,
hipotečnih in občinskih posojil „ 30,600.000.—,
rezervnega zaklada „ 1,500.000.—.

Sprejema vloge vsak delavnik **4%** večje in nestalne vloge
in jih obrestuje najvišje po pa po dogovoru.

Hranilnica je **pupilarno varna** in stoji pod **kontrolo c. kr. deželne vlade.**

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%, izven Kranjske pa proti 5 1/4%
obrestim in proti najmanj 1% oziroma 3/4% odplačevanju na dolg.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno **Kreditno društvo.**

Zahtevajte slovenski cenik! — naslov za pisma: JOS. PETELINC, Ljubljana.

Priporoča se trrdka

JOS. PETELINC

—:—:—: **tovarniška za'oga šivalnih strojev.** —:—:—:—:

Sfroi v raznih opre mah in sistemih, priproste kakor luksus opreme vedno v zalogi.

Pouk o umetnem vezenju brezplačen.

LJUBLJANA, blizu frančiškanskega mostu levo ob vodi, 3. hiša

10 letna pismena garancija

10 letna pismena garancija

Framydol je sredstvo za pomlajenje
las ki rdeče, svetle in sive
lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
nica s poštnino vred stane K 2.70.

Rydyol je rožnata
voda, ki ži-
vo pordeči blede lica.
Učinek je čudovit. 1 ste-
klenica s poštnino vred
K 2.45. Povzette 55 vi-
narjev več. Naslov za
naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
— št. 645, Moravsko. —

Razpošiljam tudi novo kisló vodo
„Silva“ vrelec za brizganc (Spritzer)
in namizno ter zdravilno slatino.

VINO

belo in
rudeče

od 65 l naprej razpošilja po
povzetju

A. OSET, pošta Guštanj,
—:—: Koroško. —:—:—:

Kupim vse vrste stare in nove za-
maške od kisle vode in vse vrste
sode za vino in sadjevec.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904
s častno diplomó in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim
boleznim, se dobi

pri **Gabrijelu**
Eržen, Zapuže
pošta Begunje
pri Lescah,
Kranjsko.

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem
predpisu dobe občine v
tiskarni Drag. Hribarja
v Ljubljani, Dunajska c. 9

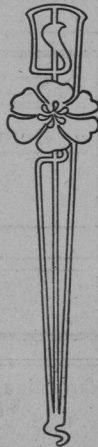
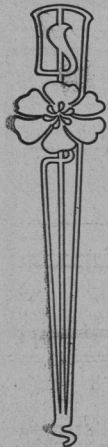
Tiskovine vseh vrst

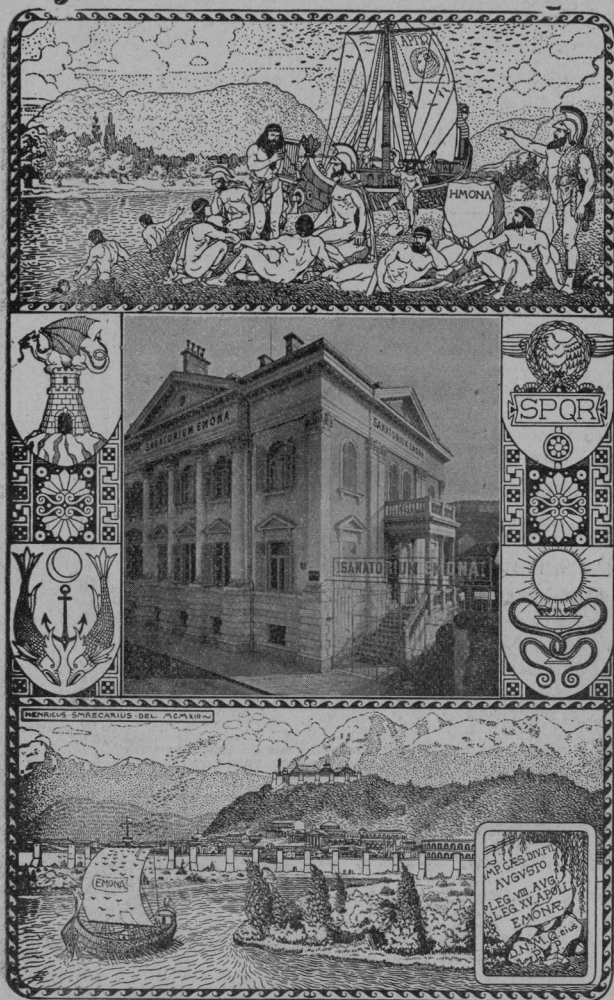
tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne
lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

kakor: časopise, knjige,
brošure, cenike, lepake,
letake, vabila, vsporede,

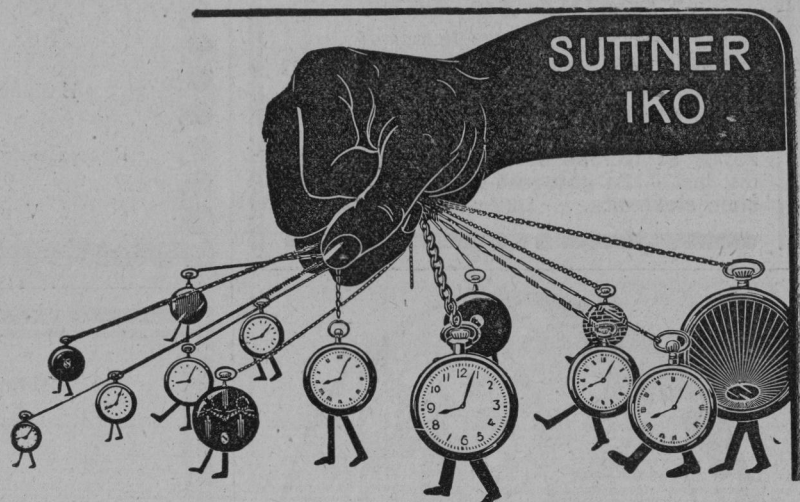
Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“ v deželni gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne
prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf
ura K 12:40
št. 99449 Roskopf ura, grav. močna,
2 pokrova K 16:80
št. 99600 Radijska žepna ura ponoči
sveteča K 16:20
št. 99865 Kovinasta verižica K 1:60
št. 99645 Uhani ameriški double
zlato K 3:40
št. 99022 Srebr. rožni venec K 9:50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. :: **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** :: Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“: za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.—, celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje